

Nagy Gábor

Illegális fürdőzés

A deszkakerítés még ittasan sem jelentett komoly akadályt, alattunk korlátolt mélység, fölöttünk az égre kigördülő Göncöl, anyaszült meztelenül merültünk a termál vizébe, elfogódott voltam, mint elsőbálozó, látván a gyakorlottak rutinos szemérmertlenségét, ahogy a testek lubickolnak önnön önkéntelenségükben, én is átszakítottam egy óvatos lépéssel a víz hártáját, s ahogy együtt úszkáltunk a hűvös nyáréjszakában, nyakig merülve a meleg vízbe, te delfinként fickándozva, én imitálva az önfeledtség könnyedségét, ahányszor kereszteltük egymás útját, lett olyan merevedésem, hogy nem akartam tudomást venni a többiekéről, hogy ez itt fürdő-orgia bár, de a színpad szabályai itt is érvényesek, a szerepből nincs kilépés, a ma estére írt szövegkönyv szerint csak az egymást-kerülgető incselkedés, amit feltűnés nélkül űzhetünk, te mint a csoport pótanyja, rendezője, én mint beavatandó kívülálló, akinek bátorságát megkérdőjeleztétek, lesz-e bennem kurázi pucérra vetkőzni, eredendő szégyenlősségem leküzdve, bennszülött természetességgel viselni korlátolt fennhatóságom átlátszó burkát –, néhány tempóval leplezni testem heveny tiltakozását, hogy a termálvíz semlegesítő közegében nem tehetlek magamévá, bár tested közelében nem lehetek más, mint férfi, a tiéd. Esetlen fóka, kapaszkodtam ki a medencéből, magamra kapkodtam a ruháim, leplezve legyőzhetetlen irántad-érzett vágyam, hogy szalonképes maradjak azok előtt, akik *azivadékaid*, statisztaként is főszereplői az életednek, örülhetek, ha féltékenységet sanda pillantásokkal megúszom.

S hogy e profán rituálé rejtve maradjon
a fürdőgondnok no meg a *yard* előtt,
összeszedtem a parton eldobált
csikkeinket, de a víz tükrén
ott maradt a tested
árulkodó lenyomata.

